

se svou stížností odkázání na toto rozhodnutí, domáhají se dovolací stížností obnovení usnesení prvního soudu neb určení ceny odhadované nemovitosti tak, jak byla určena soudním odhadem téhož soudu podle spisů C II 186/24. Napadené usnesení rekursního soudu odpovídá však i stavu věci i zákonu a vývody dovolací stížnosti nejsou s to, by správné toto usnesení oslabily nebo vyvrátily. Jde o odhad nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty, tudíž o zjištění obecné ceny podle § 103 nesp. říz., pro který sice jest obdobně použití předpisů odhadního řádu pro nemovitosti ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák., avšak, jak správně dovozuje rekursní soud, odhadního řádu nemá tu býti použito přesně, nýbrž jen obdobně a podpůrně, takže přicházejí v úvahu jen ta ustanovení odhadního řádu, jež mohou přispěti k vyšetření pravé hodnoty nemovitosti (§ 33 odh. ř.). Proto i nejvyšší soud shledává nesprávným postup prvního soudu v tom, že vydal směrnici, že se má odhad konati podle zásad pro odhady statků větších než střední velikosti podle § 18 odh. řádu. Poukazuje se na důvody rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 9182 sb. n. s. Správně proto rekursní soud vyslovil, že jest přihlížeti též k tomu, že dvůr v několika letech vícekrát změnil vlastníka, a že jednotlivé trhov. ceny budou důležitou pomůckou při stanovení obecné hodnoty. Při tom ovšem bude ponechati účastníkům možnost připomínek k jednotlivým kupním cenám a bude nutno správnost těchto připomínek vyšetřiti a v úvahu vzíti (§ 2 čís. 5 nesp. říz.). Soud rekursní dále uvádí, že i k ostatním ve stížnosti obce města B. uplatňovaným okolnostem bude třeba znalcům zaujmouti stanovisko. Ani tento jeho názor nelze pokládati za nesprávný. Nelze souhlasiti s názorem stěžovatelů, že bylo stanoviti odhadní cenu jen podle § 18 odhadního řádu; tu platí i zásady § 2 čís. 5 a 6 nesp. říz.; soudu jest přihlížeti ke všem rozhodujícím okolnostem, i k dřívějšímu soudnímu odhadu i k trhovým cenám z poslední doby, ovšem za podmínek správně rekursním soudem stanovených. Správně proto rekursní soud zrušil napadené usnesení prvního soudu a vrátil mu věc k dalšímu jednání a rozhodnutí. Při tomto dalším jednání bude stěžovatelům ponecháno, by připomínkami a vysvětlivkami přispěli ke stanovení správné obecné hodnoty.

Čís. 10980.

Sudiště podle § 88, druhý odstavec, j. n.

Vrácení faktury může se státi i prostřednictvím plnomocníka (kupitelova). Lhostejno, že se prodávatel vyjádřil k plnomocníku, že fakturu zpět nepřijme.

(Rozh. ze dne 9. září 1931, R I 596/31.)

Proti žalobě, zadané na sudišti podle § 88, druhý odstavec, j. n. vznesl žalovaný námitku místní nepřislušnosti, uváděje, že faktura ze dne 3. prosince 1930 byla ihned po obdržení zprávy o pozastavení zboží ža-

lobkyni vrácena. Soud první stolice námitce místní nepřislušnosti vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud námitku zamítl. Důvody: Jde o to, zda se pozastavení faktury stalo včas. V tom směru uvádí svědek František G., že byl žalovaným vyrozuměn, že dává k dispozici vagon kaolinu, dodaný mu žalobkyní, a že to podle příkazu sdělil telefonicky žalobkyni, že žalovaný poslal mu též účet, by ho vrátil žalobkyni, že ho chtěl vrátiti žalobkyni, jež ho však nepřijala. Z toho vyplývá, že ani faktura nebyla pozastavena jako odporující smlouvě, ani nebyla vrácena žalobkyni, nýbrž Františku G-ovi, jenž v plné moci žalovaného objednal u žalobkyně zboží a nelze tudíž mluvit o tom, že žalovaný fakturu vůbec anebo fakturní doložku včas pozastavil, takže jest tu příslušnost podle § 88, druhý odstavec, j. n.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Dovolací rekurs jest důvodný. Správně uvádí rekursní soud, že tu jde jen o otázku, zda se pozastavení faktury stalo včas. V tomto směru rekursní soud cituje výpověď svědka Františka G-a, jenž udal, že byl žalovaným vyrozuměn, že vagon kaolinu, žalující stranou mu dodaný, dává k dispozici, a že svědek podle příkazu to žalující straně telefonicky sdělil, že žalovaný poslal svědku také účet, by jej vrátil žalující straně, že svědek chtěl ho žalobkyni vrátiti, žalobkyně však že prohlásila, že účet zpět nepřijme. Z této svědecké výpovědi však rekursní soud nevyvodil, co v ní jest důležité pro posouzení sporné otázky. Ze spisů vysvítá, že svědek František G., sprostředkoval obchod, o který jde, mezi stranami jako zástupce žalovaného. Když pak žalovaný prostřednictvím svědka oznámil žalující straně, že jí dodaný vagon kaolinu dává k dispozici, a když tento zástupce žalovaného chtěl vrátiti žalující straně fakturu jemu k tomuto účelu žalovaným zaslou, a žalující strana odepřela fakturu zpět přijmouti, jest případ posuzovati tak, jako by vrátil fakturu žalovaný sám, poněvadž není zákonem předepsáno, jak se vrácení faktury má státi, a poněvadž okolnost, že žalující strana fakturu zpět vzíti odepřela, nemůže míti pro spornou otázku význam. Podle zákona stačí, by byla faktura bez poznámky vrácena, by ten, kdo od druhé strany fakturu obdržel, vyvinul činnost, z níž vychází na jevo, že fakturu vrací. To se může státi poštou, poslem neb osobně a není tedy vyloučeno, by se vrácení stalo prostřednictvím plnomocníka. Když se druhá strana k plnomocníku, který jí chtěl fakturu vrátiti, vyjádřila, že ji zpět nepřijme, nemůže toto její vyjádření zmařiti právní účinnosti žalovaného ve smyslu § 88 druhý odstavec j. n. Proto jest za to míti, že v souzeném případě byla faktura žalující straně bez poznámky vrácena a že jest vyloučena příslušnost soudu podle cit. § 88 druhý odstavec j. n., o niž se žaloba opírá.

Čís. 10981.

Navrhl-li žalovaný výslovně zamítnutí žaloby jen pro tentokráte, nebyl soud oprávněn zamítnouti žalobu vůbec.